

Sygn. akt V K 169/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – st. sekr. sąd. Danuta Betlej

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 9 października 2018 r. na rozprawie

sprawy **G. Z.**

urodzonego (...) w W.

syna W. i H. z d. S.

oskarżonego o to, że: W dniu 07 czerwca 2018 roku o godz. 15:25 w W. na ul. (...) na drodze wojewódzkiej (...) kierował motorowerem marki R. o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,30 i 0,27 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a §1 kk

1. Nas podstawie art. 66 §1 i 2 kk, art. 67 §1 i 3 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **G. Z.** warunkowo umarza na okres próby 2 (dwa) lat i orzeka świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500,00 (pięćset) złotych oraz środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 1 (jeden) roku.
2. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt VK 169/18

UZASADNIENIE

G. Z. dnia 7 czerwca 2018r został zatrzymany przez patrol policji w W. na ul. (...) o godzinie 15.25. Kierował wówczas motorowerem marki R. o nr rej. (...), jechał sam. P. H. przeprowadził badanie stanu trzeźwości kierowcy urządzeniem A. – wskazanie stan nietrzeźwości – o godz. 15.30 – 0,40 mg/l i o godz. 15.49 – 0,38mg/l. Aby ustalić dokładny stan trzeźwości, K. Z. został przebadany urządzeniem A..20 w budynku Komendy Policji. O godzinie 15.44 urządzenie wskazało, iż we krwi kierowcy była zawartość alkoholu na poziomie 0,30 mg/l, zaś o godzinie 15.46 – 0,27mg/l. Tego dnia G. Z. wypił jedno piwo po godzinie 13.00.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: protokołu użycia A. k. 2, protokołu użycia A. k. 3, notatki urzędowej k. 1, zeznań świadka K. H. k. 37v, a także wyjaśnień oskarżonego k. 37 – 37v.

Oskarżony przyznał się do winy, wyjaśnił w jakich okolicznościach doszło do popełniani tego czynu. Oskarżony nie umniejszał swojej winy, okazał żal i skruchę. Jego wyjaśnienia zostały potwierdzone zeznaniami świadka – policjanta K. H. oraz protokołami badania stanu trzeźwości.

Zdaniem Sądu stan faktyczny jest bezsporny, wyjaśnienia oskarżonego są wiarygodne. Oskarżony nie ma prawa jazdy, kierował pożyczonym od kolegi motorowerem, chciał załatwić sprawę związaną z pracą. Alkohol spożywał kilka godzin wcześniej. W tym czasie oskarżony był zatrudniony sezonowo, obecnie jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Oskarżony pozostaje na utrzymaniu matki, która ma 74 lat i żyją z jej emerytury. Oskarżony miał do pokonania jeszcze ze dwa kilometry, w czasie gdy został zatrzymany do kontroli drogowej.

Te okoliczności zdaniem Sądu świadczą o tym, że zarówno wina jak i społeczna szkodliwość czynu zarzucanego oskarżonemu nie są znaczne.

Odpowiedzialności karnej za popełnienie przestępstwa kwalifikowanego z art.178a§1kk podlega ten m. in., kto znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. Z treści art. 115§16 pkt 2kk wynika, że stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,25 mg/l. Z protokołu badania stanu trzeźwości oskarżonego wynika, iż o godzinie 15.44 miał zawartość alkoholu na poziomie 0,30 mg/l, o godzinie 15.46 również 0,27 mg/l. Nie była to duża zawartość alkoholu, oczywiście przekraczającą próg przestępstwa.

Zdaniem Sądu oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z winy umyślnej w zamiarze ewentualnym. Niewątpliwie oskarżony zdawał sobie sprawę z tego, iż pił alkohol, ale było to kilka godzin wcześniej.

Warunkowe umorzenie postępowania, w myśl art. 66 § 1 k.k. możliwe jest, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne k. 14, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Wymienione przesłanki, w świetle wyżej poczynionych ustaleń, zwłaszcza, co do nieznaczonej winy i społecznej szkodliwości czynu (art. 115 § 2 k.k. – rodzaj wyrządzonej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych obowiązków) a nadto uprzedniej niekaralności oskarżonego i jego nie budzącym jakichkolwiek zastrzeżeń dotychczasowym sposobie życia, zostały zdaniem Sądu spełnione.

Za udzieleniem oskarżonemu szansy i zasadnością przypuszczenia, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa przemawia jego postawa - przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i w toku postępowania złożył wyjaśnienia nie umniejszając swojej winy. Podkreślić należy, iż zgodnie z art. 42§2kk minimalny okres zatrzymania prawa jazdy to trzy lata, co niewątpliwie jest największą dolegliwością przy skazaniu za czyn z art. 178a§1kk. Zdaniem Sądu taki rozmiar środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wobec oskarżonego byłby nadmiernie surowy, nie uwzględniający stopnia społecznej szkodliwości ani rozmiaru winy oskarżonego. W tej sytuacji zadaniem Sądu należy umożliwić mu w normalne funkcjonowanie w społeczeństwie, tak aby mógł zarabiać na utrzymanie swoje i matki.

Ustalony, na zasadzie art. 67 § 1 k.k., okres próby wynoszący dwa lata, a nadto orzeczenie wobec niego środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 500,00 złotych, ukształtuje pozytywną postawę oskarżonego akcentując jednocześnie naganność jego zachowania. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi w ruchu lądowym na okres 1 roku. Oskarżony jechał motorowerem, a nie samochodem osobowym, do którego prowadzenia wymagane jest prawo jazdy.

Od oskarżonego będzie zależało, czy skorzysta z danej mu szansy. Sąd na przestrzeni dwóch lat będzie miał możliwość zweryfikowania swojego stanowiska.

Na podstawie art. 624 kpk zwolniono oskarżonego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, albowiem jego sytuacja materialna nie pozwala na ich uiszczenie.